

Sárándi József
HATÁROZOTT NÉVELŐ

A
„LÉGÜRES TÉR”-BEN

*„Sötétben élő nép előtt
 lámpával kell járni, nem zászlóval.”
 (Ady Endre)*

nem tátogsz
 magánkörök
 közbohócaként

ki sem nyitod
 a szádat

vérig sértődnek
                                 én
                                 te
                                 ő
                                 a társa-
                                 mi
                                 ti
                                 ők
                                 dalom

lára
 gondolatban
 mégis felsoroltad
 a személyes névmásokat
 s a szeszélyes
 nagy személytelent

lehet-e
 vele
 nélküle
 belőle
 előre
 visszavonulni?

UND

„... szubjektív kínjaim részeg haláltáncában
 mintha bennem jajveszékelné az egyetlen
 és utolsó magyar.”
 (Ady Endre)

Vezér ÉS Lobogó	Bündefetlen fosztogat,
nem voltam, nem vagyok.	„ruhámba” öltözik,
Sohasem szeretett,	pedig van különbség
aki sajátított.	- sevicSIG.

Krisztustól

Mi lesz így belőled
 spiritusz vagyonom?
 Nevesítésedre
 jön más kor, alkalom?

KIÁTKOZVA A HALHATATLANSÁGBÓL

„VeszneM azért kell tán, mert magyar vagyok
 S terhére e föld száz Pontiusának”
 (Ady Endre)

Magzatkorra dobott bombák
 remegtetik sejtmembránom,
 idegek nyítt hangszerével
 szólongatom a világot.

De világ most is süket,
 érzéketlen ember, állat,
 pusztá létem szemrehányás:
 idomított idomárnak.

Nincs helyem a temetőben,
 átkoz aki kiátkozott,
 mert az *Írás* kísértette

visszahoz és visszahozott.
 Szégyenül sok „törzsökös”*-nek,
 rovásomra mennyesültek.

* A magyarnál is magyarabb magyarság, a törzsközösségi hovatartozás megkülönböztető jelzője. (A szerző jegyzete)